

יקירי העיר תל-אביב-יפו

תשע"ד 2014

יקירי,

אם יש את נפשנו לדעת - כמו שאמר ביאליק - מה המעיין ממנו שאבה העיר הזאת תל-אביב-יפו את ייחודה ואת התכונות שהפכו אותה למה שהיא - עיר של חזון ושל יכולת ביצוע, עיר של תרבות ויצירה, עיר של שמחת חיים שידעה לא מעט סבל ומצוקות בלי שהדבר ישנה את דרכיה - עלינו ללכת אל השורות הנפלאות שכתב עליה חיים גורי - הילד ה-308 במספר של תל-אביב הצעירה, והיום אזרח כבוד שלה:

"נולדתי אל תוך מקום שהיה בו משהו משוחרר, שמש, חילוני מאוד, מקום שהיה מלא עתיד. תל-אביב - ההיא, העברית, הייתה עיר צעירה מאוד של אנשים צעירים מאוד, שבה הכל חדש, הכל בבניה, הכל הולך ונוצר - בתוך איזו חוויה מהפכנית ותחושה חזקה מאוד של "לנו שירת העתיד מזמרת".

"תל-אביב אף פעם לא הייתה פרובינציאלית. תמיד הייתה מלאה בתרבות וספרות ותיאטרון ופילהרמונית ובאהאוז. אבל היה בה גם משהו אקסטטי. היא קידשה את החולין - וחילנה את המקודש. היה בה איזה יסוד בוער, משהו משיחי ולכן החדווה לבנות דברים גדולים. לחלוטם בגדול. לא להסתפק בחיים נטו, אלא להיות חלק מאיזה מהלך ענקיים שחייב לנצח, כי עולם חדש נברא. אז נס לא קרה לנו. פח שמן לא מצאנו. אבל בעמק הלכנו, ההרה עלינו, מעיינות האורות הגנוזים גילינו. בעצמנו, כמו ידינו, בעבודה קשה - ויהי אור".

תל-אביב זו, שתיאר כאן גורי, איננה עבורנו רק כור מחצבת ומקור לגאווה. היא גם מודל לחיקוי: עיר קטנה ואנשים בה מעט, כמו שקרא לה נחום גוטמן - הייתה אמנם קטנה אבל עם שאיפות וציפיות מעצמה בגובה האברסט. וגם בעניין הזה אנחנו רואים את עצמנו כיורשיה וממשיכיה - שכן גם הציפיות שלנו מעצמנו - כעיר של תרבות, של חופש, של סובלנות, של פלורליזם - גבוהות כשהיו. ואם תל-אביב זו איננה עבורנו רק מושג מוזאוני, אלא ממשות חיה - זה רק בזכות האנשים שעשו ועושים אותה - חיו וחיים בה, יצרו ויוצרים - וממשיכים בכך את תל-אביביותה החד פעמית.

בכל שנה ביום העצמאות אנחנו מתכנסים כאן כדי להעניק לעוד חבורה מבין התל-אביבים המיוחדים האלה את תואר "יקיר העיר". גם השנה מדובר בקבוצה מגוונת של נשים וגברים - מתחומי עיסוק שונים מאוד - אדריכלית ומלחין, חברי מועצה ואישי ציבור, מורה למתמטיקה ופעילה למען העצמה נשית, רב ואיש קולנוע, חובב אגרוף ואשת רדיו אנדית, אשה שהקדישה את חייה לפעילות ציונית בקרב בני נוער ומי שניהל את המנגנון המסובך של עיריית תל-אביב-יפו, סופר ועורך דין שהפך את מכבי תל-אביב בכדורסל לאימפריה. דמויות שונות מאוד שדבר אחד משותף לכולן - תרומה אישית יוצאת דופן לעיר, לחברה ולתרבות שלנו.

וראוי לציון שילידי תל-אביב מהווים לא פחות משליש מתוך החבורה המכובדת הזאת - מה שמוכיח שתל-אביב-יפו איננה רק מקום טוב לחיות בו, אלא גם בית גידול מוצלח לאנשי איכות.

"הנותן לדורו" - אמר פעם ביאליק - "נותן לדורות", ובהביענו היום את תודתנו ליקירי העיר החדשים על כל מה שהם נתנו לנו, בני דורם - אנחנו מביעים לא רק את הוקרתנו, אלא גם את הוקרת הדורות הבאים.

שלכם,

רון חולדאי

ראש עיריית תל-אביב-יפו

ועדת יקירי תל-אביב-יפו

ראש עיריית תל-אביב-יפו	רון חולדאי
יו"ר ועדת יקירי תל-אביב-יפו	נתן וולוך
חבר הוועדה	ארנון גלעדי
חבר הוועדה	שמואל גפן
חבר הוועדה	אסף זמיר
חבר הוועדה	אהרון מדואל
חברת הוועדה	שושנה צור
חבר הוועדה	גל שרעבי
חברת הוועדה	פרופ' רות בן ישראל
חבר הוועדה	יוקי לביא
חבר הוועדה	אורי לוי
חבר הוועדה	אילן שחורי

יקירי תל-אביב-יפו | תשע"ד - 2014

שרה ז"ק

ד"ר משה טיומקין

יששכר כהן

ד"ר אריה לבנון

מאיר מוזס

עו"ד שמעון מזרחי

רבקה מיכאלי

הרב שמעון פרנקל

רות אהרון

אדרי' סימונה בר שגיא

אורי גוטהלף

מנחם גולן

שמאי גולן

יעל דיין

ישעיהו (שייקה) דרורי

ברוך וילקר

רות אהרון

רות אהרון כיהנה במגוון תפקידים ציבוריים והתנדבותיים:

- נציגת הנגב בוועדה הממלכתית למעמד האישה בתקופת ממשלת רבין.
 - חברת דירקטוריונים במשכן לאמנויות הבימה ובחברה לפיתוח תל-אביב.
 - חברת הנהלה של מועצת הנשים בעיריית תל-אביב-יפו.
 - חברת הנהלה בארגון גמלאי קג"מ.
 - חברה בצוות המנהל בהסתדרות הגמלאים.
 - מנכ"ל העמותה "גמלאים למען גמלאי ישראל".
 - נציגת הסתדרות הגמלאים בוועדה המייעצת לוועדה לשוויון הזדמנויות בתמי"ת.
- לאחר פרישתה מונתה לאחראית של גמלאיות נעמת, וכיום היא עוסקת בייצוגן בהסתדרות הגמלאים.
- זכתה בתואר אם השנה מטעם עיריית תל-אביב-יפו.

רות אהרון, מן החלוצות הפעילות לקידום מעמד האישה בישראל, נולדה בשכונת פלורנטין ב-1940, זה 34 שנים מתגוררת בשכונת נחלת יצחק, בתל-אביב.

בצעירותה התחנכה והדריכה בתנועה המאוחדת והיא בוגרת לימודי מנהיגות קהילתית בבית ברל.

בשנים 1963-1976 התגוררה עם בעלה בדימונה, ובה הקימה את הפורום לנשים עובדות ובתוך כך פעלה לשיפור מעמדן של נשי העיר.

ב-1975 מונתה על ידי ראש הממשלה, יצחק רבין להשתתף ב"ועדה הממלכתית למעמד האישה".

ב-1979 הצטרפה לנעמ"ת ועסקה עשרות שנים בנושאים כמו קידום נשים בוועדי עובדים, העצמת נשים ערביות ביפו ובעידוד יזמות עסקית של נשים.

אדר' סימונה בר שגיא

סימונה בר שגיא תכננה במשך השנים אין-ספור בתי מגורים, בתי מלון, גני ילדים, בתי כנסת, בתי ספר, בנייני משרדים ומבני ציבור בישראל וברחבי העולם.

ביצירותיה הבולטות בתל-אביב-יפו בניינים ברחובות לסל 3, הלפרין 3, הירקון 274-272, יונה הנביא 32, בן יהודה 75, מנדלשטם 3, פורייה 12 ורבים אחרים, ששימשו פריצת דרך בתכנון העירוני.

בניין "נוף ים", שתכננה בטיילת להט בתל-אביב-יפו, סימל את החזרה של המגורים לים ואת ההתעוררות של כרם התימנים וסביבתו.

האדריכלית סימונה בר שגיא נולדה ב-1942 ברומניה, עלתה לארץ ולמדה ארכיטקטורה ובינוי ערים בטכניון שבחיפה. ב-1976 העתיקה את מגוריה לתל-אביב, ומאז, כמעט 40 שנה, ייחדה את כל כולה לעיצוב קו הרקיע של העיר תל-אביב-יפו.

בר שגיא, הנחשבת לאדריכלית אוונגרדית ופורצת דרך, התוותה את זרם ה-"פוסט באוהאוס", המתאפיין בשילוב קווים מעוגלים בבניינים.

לבר שגיא, שהקפידה לתכנן בניינים בעלי מראה ייחודי, הייתה השפעה ניכרת על החיים בעיר ועל החוויה האסטטית של תל-אביב-יפו.

ב-1984 תכננה בניין חדשני ברחוב ישעיהו 42. היצירה המרהיבה הזאת שימשה אבן דרך אדריכלית, וחיברה בין שורשיה האדריכליים של תל-אביב-יפו ובין סגנון הבנייה המודרני.

אורי גוטהלף

אורי גוטהלף פיתח סגנון לימוד ייחודי שהפך אותו למורה לחיים בעבור תלמידים רבים ובהם זוכי פרס "טיורינג" היוקרתי, רופאים, פרופסורים למתמטיקה, שופטים, חברי כנסת, אנשי רוח, בידור ותרבות.

על אף שפרש לגמלאות, חזר בשנים האחרונות ללמד מתמטיקה בשכבה י"א בבית הספר התיכון אליאנס.

תרומתו הייחודית לחינוך ילדי העיר, לקידום ההשכלה ולהוראת המדעים המדויקים, לצד אופיו הלבבי ואהבת האדם הטבועה בו, הפכו את אורי גוטהלף לדמות יוצאת דופן בהווה התל-אביבית ולמודל לחיקוי בעבור מורי העיר.

המורה המיתולוגי, אורי גוטהלף, נולד בקיבוץ עין החורש ב-1935, ומתגורר בתל-אביב מ-1938.

למד בבית חינוך צפון ובתיכון חדש, שירת בנח"ל ובעל תואר שני במתמטיקה, פיזיקה וסטטיסטיקה מהאוניברסיטה העברית.

יותר מ-40 שנה ריכז את לימודי המתמטיקה בתיכון עירוני ד' ורכש לעצמו מוניטין של מורה טוב ונערץ.

במקביל להיותו מורה, כיכב אורי גוטהלף במדי קבוצת הכדורסל של "הפועל תל-אביב".

הוא שיחק בקבוצה בשנים 1957-1964, קלע 1,070 נקודות ונחשב לקלע מצטיין. את משחקו הטוב ביותר, נגד אלופת ברית המועצות של אז, קבוצת ס.ק ריגה, הפגין לאחר שלימד שבע שעות ברציפות בעירוני ד'.

מנחם גולן

מנחם גולן עם בן דודו, יורם גלובוס, הפיק סרטים אהובים רבים כמו "סלאח שבת", "אני אוהב אותך רוזה", "הבית ברחוב שלוש", "משפחת צנעני", סרטי "אסקימו לימון" ורבים אחרים.

השותפות ארוכת השנים עם יורם גלובוס, כללה גם הקמת רשת מצליחה של בתי קולנוע, אולפנים בנווה אילן והפקת סרטים רבים בהוליווד, דוגמת "מחץ הדלתא", "מעבר לשיא" ו-"המלך ליר".

בשנות התשעים הפיק בישראל מחזות זמר רבים ובהם "עוץ לי גוץ לי", "זורבה היווני", "היפה והחיה" ו-"צלילי המוזיקה".

מנחם גולן היה מועמד כמה פעמים לאוסקר בקטגוריית הסרט הזר, וקיבל פרסי הוקרה רבים ובהם פרס כינור דוד שבו זכה שמונה פעמים, פרס אופיר של האקדמיה הישראלית לקולנוע בעבור מפעל חיים, ופרס ישראל לקולנוע.

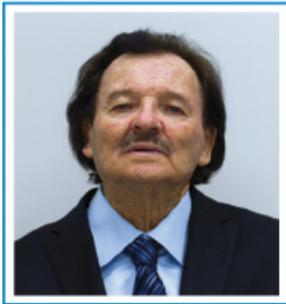
מנחם גולן, ממקימי תעשיית הקולנוע בישראל, נולד ב-1929 בעיר טבריה ומ-1947 מתגורר בתל-אביב.

היה מראשוני החניכים בקורס טיס של חיל האוויר. במלחמת העצמאות השתתף בשחרור טבריה ובסיומה נסע ללונדון כדי ללמוד תאטרון. סיים בהצטיינות את אקדמיית לונדון למוסיקה ולאמנויות דרמטיות (L.A.M.D.A) והמשיך בבית הספר הנודע "Old-Vic school".

עם שובו ארצה, התקבל לשמש בימאי ב"הבימה", והפך לבימאי התאטרון הצעיר ביותר בישראל. ביים הצגות של אפרים קישון ויגאל מוסינזון, הקים את תאטרון "השדרה", שהעלה את המחזה המצליח "עליזה מזרחי". בתקופה הזאת גם הקים תאטרון לילדים ושמו "תילון".

ב-1958 למד מנחם גולן קולנוע בארצות הברית, וכשחזר לישראל ביים את סרטו הראשון "אלדורדו" - שהשיק קריירה קולנועית המתפרסת על שישה עשורים.

במשך השנים ביים מאות סרטים, שזכו לאהדת הקהל בישראל וברחבי העולם ובהם "דליה והמלחים", "שמונה בעקבות אחד", "פורטונה", "עליזה מזרחי", "מלכת הכביש", "לופו", "קזבלן", "מבצע יהונתן" ו-"השיבה מהודו".

שמאי גולן, סופר ועורך הפועל שנים ארוכות בתל-אביב-יפו, נולד ב-1933 בפולין.

לאחר שמשפחתו נספתה בשואה, עלה בעלייה בלתי לגלית לארץ ישראל ושהה חצי שנה במחנה מעצר בקפריסין. עם הקמת המדינה שירת בתור קצין בצה"ל והוא בוגר האוניברסיטה העברית בספרות ובהיסטוריה.

שמאי גולן פרסם ארבעה רומנים: "יאם אתה מוכרח לאהוב", "מותו של אורי פלד", "אשמים", ו-"באשמורת אחרונה", וארבעה קובצי סיפורים: "בריחות למרחקים קצרים", "יחופה", "המארב", ו-"ברושים בשלכת".

ערך ספרים רבים וכתב מאות מאמרים.

ביצירתו נע שמאי גולן בין העבר ובין ההווה, בחיפוש אחר זהותו ובבנייתה, בכמיהה לשימור ניסיון העבר שאבד וזכרם של בני המשפחה שנספו בשואה, ובחתימה בלתי נלאית לאמץ זהות של ישראלי משוחרר, חזק ומעורה בארץ.

עבודותיו תורגמו לשפות רבות, הועלו על בימות תאטרון, עובדו לסרטים ולתסכיתי רדיו.

- שמאי גולן הקדיש את חייו לפעילות ציבורית ענפה: היה ממייסדי בית הסופרים בירושלים וארגן ב-1973 את קונגרס הסופרים הבין-לאומי פא"ן, בהשתתפות ענקי הספרות העולמית של התקופה - סול בלו, יוג'ין אונסקו והיינריך בל.
 - יצא לשליחויות חינוכיות בדרום אמריקה מטעם משרד החוץ.
 - נבחר לתפקיד יושב ראש אגודת הסופרים, ב-1981, בתפקיד הזה קידם את מעמד הסופרים, העלה את קרנה של האגודה והפך את תל-אביב-יפו למרכז של פעילות ספרותית מגוונת וענפה.
 - פעל למען מסורבי עלייה בברית המועצות, וב-1970 אף השתתף בשביתת רעב ליד הכותל המערבי.
 - כיהן בתור נספח התרבות בשגרירות ישראל במוסקבה
 - היה חבר הנהלת יריד הספרים הבין-לאומי בירושלים, במועצת י"ד ושם, ובהנהלת אקו"ם.
- זכה בפרסים רבים ובהם פרס ברש לביכורי יצירה, פרס אקו"ם על יצירה בעילום שם, פרס עגנון, פרס ראובן ולנרוד, פרס ראש הממשלה ע"ש לוי אשכול, אות יקיר הסופרים העבריים וקיבל אות הוקרה מטעם דירקטוריון אקו"ם על פועלו ותרומתו רבת השנים באקו"ם.

יעל דיין

ב-1992 נבחרה לכנסת ישראל מטעם מפלגת העבודה. במהלך שנות כהונתה בכנסת, הייתה חברה בוועדת החוץ והביטחון ובוועדת חוקה, חוק ומשפט. הקימה את הוועדה למעמד האישה ופעלה לשמירה על זכויות הנשים והמעוטות.

נבחרה למועצת העיר תל-אביב-יפו ב-2003 ו-2008. כיהנה בתפקיד סגנית ראש העירייה, רון חולדאי, ושימשה ראש הוועדה לזכויות האדם בתל-אביב-יפו, והחזיקה את תיק הרווחה בעיר.

יעל דיין הייתה האישה הראשונה שכיהנה בתפקיד יו"ר המועצה בעירייה. מתוקף תפקידה ניהלה את ישיבות המועצה, והייתה ממונה על סדר היום ומתן רשות דיבור לחברי המועצה. בתור יו"ר המועצה נחשבה דיין לאחת מן הנשים הבכירות בעיר.

בפעילותה במועצת העיר תרמה רבות לשגשוגה של תל-אביב-יפו, ופעלה לקידום הנושאים הקרובים ללבה כמו מעמד האישה, זכויות האדם וזכויות הקהילה ההומו-לסבית.

יעל דיין, עיתונאית, סופרת, פוליטיקאית ואשת ציבור, נולדה בנהלל ב-1939 לרות ומשה דיין ולמדה בתיכון חדש, בתל-אביב.

כשהייתה נערה פרסמה שירים וכתבות בעיתונים "מעריב" ו"דבר".

שירתה בתור סרן בדובר צה"ל. במלחמת ששת הימים התלוותה לאוגדה 38, בפיקוד אריאל שרון, ותיארה את סיפור הלחימה בספרה: "סיני, יוני 1967".

עוד ספרים בולטים שפרסמה: "פנים חדשות במראה", "שני בנים למות", ו-"אבי, בתו".

במסגרת פעילותה הציבורית הענפה, הנהיגה יעל דיין תנועות שלום כגון "בת שלום", "המרכז הבין-לאומי לשלום" ו-"המועצה לשלום וביטחון". פעלה באגודות נשים שונות ועשתה רבות למען זכויות האדם. ב-2002 קיבלה את התואר "קירת הקהילה" - תואר כבוד המוענק על ידי הארגונים הגאים, לאישים הפועלים למען קהילת הלהט"ב.

ישעיהו (שייקה) דרורי

שייקה דרורי היה חבר מועצת העיר תל-אביב-יפו מטעם רשימת הליכוד 11 שנים.

שימש חבר בוועדת הכספים, ממלא מקום ראש העירייה ויושב ראש המשכן לאמנויות הבמה. בשיתוף מנכ"לית האופרה, חנה מוניץ, פעל לחשוף את מופעי האופרה גם לציבור שאינו מורגל למופעים מסוג זה.

סייע לתושבי העיר בנושאים כגון עיוותים בחלוקת מסי הארנונה בעיר, בעיות תחבורה, תנועה וחוסר במקומות חניה, זכויות האזרח ואיכות הסביבה.

פעל להפסקת השימוש במפוחי אוויר מרעישים לניקיון הרחובות ולשיפור בתחזוקת המקלטים, המשמשים בשעת חירום.

ישעיהו (שייקה) דרורי נולד ב-1938 בתל-אביב, התחנך בעיר ושירת בחיל הים.

עבד בחברת דן 40 שנה ושימש בה יושב ראש ועדת הביקורת, חבר הנהלה, ראש אגף המשק, ראש אגף תכנון ופיתוח ראש אגף הכספים.

בתור חבר הרשות הלאומית למניעת תאונות דרכים, פעל לשיפור תנאי הנהיגה בכבישים מסוכנים וקידם את תחום החינוך לזהירות בדרכים לילדי בתי הספר היסודיים.

ב-2003 נבחר ליושב ראש איגוד ערים דן לאיכות הסביבה והביוב ופעל רבות לשיפור הטיפול בשפכים.

במסגרת תפקידו קידם את תחום התפלת מי השפכים והפנייתם להשקיית גידולים חקלאיים, ועמד בראש פרויקט ההקמה של הקו המזרחי - קו הולכת השפכים הגדול, החדשני והחשוב ביותר בגוש דן.

ברוך וילקר

ברוך וילקר עושה רבות לפיתוח ולקידום מחלקת האגרוף של מכבי תל-אביב. מחלקה שפועלת בעיקר למתן אכסניה ספורטיבית, חינוכית ותחרותית לילדי דרום העיר, עולים חדשים ובני המגזר הערבי.

הוקרה על תרומתו לענף האגרוף בתל-אביב-יפו, הוא משמש כיום נשיא הכבוד של המחלקה.

ברוך וילקר מייחד זמן רב לפעילות למען הקהילה: מושיט את ידו בצנעה ובסתר לנזקקים הפונים אליו, תמך בפרויקט הומניטרי, שעסק בהעלאת ילדי צירנוביל ותורם מכספו לבתי כנסת ברחבי תל-אביב-יפו. בין השאר, שיפץ את רצפת בית הכנסת "בית יצחק" שברחוב משה סנה, ותרם את המנורה הראשית לבית הכנסת "היכל משה", שבשדרות סמאטס.

מוותיקי הארץ ובוניה, נולד ב-1937 בתל-אביב ומאו מתגורר בה.

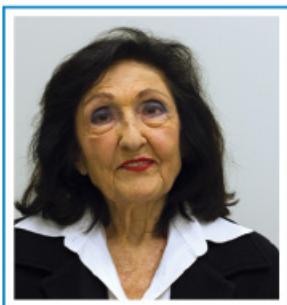
ב-1968 הקים את חברת "בן ציון וילקר בע"מ", העוסקת בביצוע עבודות תשתית בעבור מערכת הביטחון ובחיזוקן. משרדי החברה נמצאים בתל-אביב מיום הקמתה.

בפרויקטים הבולטים של החברה ברחבי ישראל:

- חוזה אחזקה רב-שנתי של גדר הגבול עם מצרים.
- ביצוע עבודות תשתית מסווגות בעבור מערכת הביטחון.
- פיתוח מערך ההגנה של צה"ל בצפון רצועת עזה ובנייתו
- בניית מוצבים וגדר גבול ברמת הגולן.

פרויקטים חשובים שביצעה החברה בתל-אביב-יפו:

- חוזה שוטף לטיפול בשטחי גינון ברחבי העיר.
- הקמת חומה מעוצבת סביב בסיס הקריה.
- הקמת גדר אבן ופיתוח שטח ברחוב חיים לבנון.

שרה ז"ק

כשחזרה לישראל השלימה את לימודיה האקדמיים ונישאה לעיתונאי משה ז"ק, שלימים נהיה לעורך מעריב.

שרה ז"ק עסקה כל חייה בעשייה התנדבותית: כיהנה בוועד ההורים המרכזי של תל-אביב-יפו ולקחה תחת חסותה תלמידים המתקשים בלימודים. בהישגיה הבולטים בתפקיד זה: הנהגת התלבושת האחידה בבתי הספר היסודיים, מיסוד פעילות "יום האם" בתל-אביב, מפעל סיוע בביגוד לתלמידים, מפעל קייטנות לילדים ממשפחות מצוקה, הקמת ארגון ההורים הארצי ומיסוד תשלומי ההורים בבתי הספר.

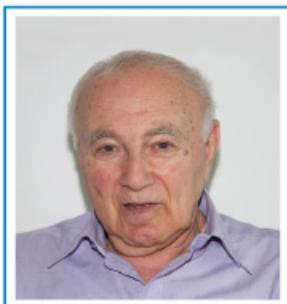
בארגון המתנדבים של עיריית תל-אביב-יפו, דאגה לסייע לתלמידים עולים המתקשים בלימודי אנגלית.

מכהנת בתפקיד יושבת ראש המועצה הציונית בתל-אביב-יפו, העוסקת בהחדרת ערכים ציוניים בקרב תלמידי התיכון בעיר והיא משמשת ציר בקונגרס הציוני העולמי.

חייה של שרה ז"ק, שזורים בסיפוריהן של העיר תל-אביב-יפו ושל מדינת ישראל. שרה ז"ק נולדה ב-1926 בשכונת נווה צדק. נכדה ליהודה לייב ברסקי, אשר התיישב בנווה צדק ב-1912 פעל לניתוק השכונות היהודיות מעיריית יפו והיה חבר מועצת העיר העברית הראשונה, תל-אביב.

בגיל 12 הצטרפה שרה ז"ק ל"הגנה" ועסקה בהעברת תשדורות וכלי נשק ובמתן עזרה ראשונה. עם פרוץ מלחמת השחרור התגייסה לצה"ל והשתתפה בהגנה על אזור חולון. לאחר שאחיה נפל בקרבות לבלימת הצבא המצרי ששטט לכיוון תל-אביב, הועברה לשרת במשרד הביטחון.

ב-1950 עבדה שרה ז"ק בתור קצרנית פרלמנטרית בכנסת, וב-1954 הייתה קצרנית של משלחת ישראל לאומות המאוחדות. בתוך כך למדה "ממשל אמריקני", באוניברסיטת קולומביה - לימודים שסייעו לה למלא את תפקידה בהצלחה.

ד"ר משה טיומקין

פיקד על אירועים רבים שהסעירו את המדינה: השתלטות המחבלים על מלון סבוי, אוטובוס הדמים בכביש החוף, פרשת אורן ירדן, מבצע לכידת מעלימי המס הגדולים בישראל.

עם פרישתו מן המשטרה, כיהן בתפקידי ניהול בחברות המובילות במשק ועסק בפעילות ציבורית נרחבת:

- שפט בבית הדין לעבודה בתור נציג ציבור.
- היה חבר בהנהלת האגודה למען החייל.
- שימש יושב ראש אגודת אל-סם.

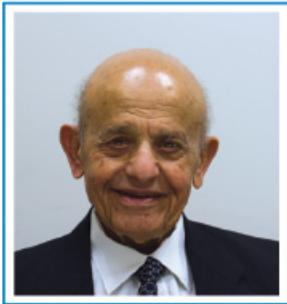
כיהן שלוש פעמים ברציפות במועצת העיר תל-אביב-יפו ושימש ראש רשות התחבורה, התנועה והחניה בעיר.

סיפור חייו של ניצב בדימוס משה טיומקין מעוטרי במעשי גבורה.

משה טיומקין נולד בפולין ב-1931. לאחר שאמו נרצחה על ידי הנאצים, הצטרף עם אביו ליחידת פרזיטונים רוסית. ב-1947 הפליג לארץ ישראל על סיפון ספינת המעפילים ה-"אקסודוס" ולאחר השבת הספינה לגרמניה, עלה לישראל ב-1948.

ב-1953 התגייס משה טיומקין למשמר הגבול והיה אחד ממקימיו. במלחמת ששת הימים השתתף בכיבוש גינין, שכס ורמת הגולן. בתחילת שנות השבעים שימש מפקד מג"ב בשומרון וברצועת עזה, והקים את יחידת מג"ב בנמל התעופה בן-גוריון.

בתום שירות צבאי מזהיר, התגייס למשטרת ישראל וכיהן בתור מפקד מרחב התיכון במג"ב, מפקד מרחב ירקון ומפקד מחוז תל-אביב. ב-1976 מונה למפקד מחוז תל-אביב ושנה לאחר מכן הועלה לדרגת ניצב.

ב-1952 החל יששכר כהן לעבוד בעיריית תל-אביב-יפו ושימש מזכיר בית ספר. במהלך ארבעה עשורים הוא כיהן בהצטיינות במגוון תפקידים בעירייה: עבד במשרד מבקר העירייה והמנגנון העירוני, היה מזכ"ל ומנהל קופת התגמולים של העירייה ומנהל המנגנון.

בהסתדרות שימש בתפקידים כגון שופט בית הדין של ההסתדרות, חבר במחלקה לאיגוד מקצועי, יו"ר לביטוח הדדי ומדריך מטעם המחלקה לתרבות של ההסתדרות ביישובי העולם.

עם פרישתו לגמלאות המשיך לשמש יועץ למנכ"ל העירייה ומילא את תפקיד מנהל העמותה לקידום מקצועי וחברתי לעובדי העירייה.

יששכר כהן משמש עד היום יושב ראש ארגון גמלאי עיריית תל-אביב-יפו וסגן יושב ראש חטיבת גמלאי הרשויות המקומיות.

היה מראשוני להקת "ענבל", אשר הפיצה את המחול והזמר התימני ברחבי הארץ.

יששכר כהן, אשר תרם רבות לשגשוגה של תל-אביב-יפו בתפקיד עובד עירייה, נולד ב-1930 בתימן. ב-1936 עלתה משפחתו ארצה והשתקעה בבנימינה. ב-1944 עקרה המשפחה לתל-אביב והוא נרשם ללימודים בבית הספר "מקס פיינ".

ב-"שבת השחורה" של 1946, נעצר עם אלפים מתושבי תל-אביב- ורמת גן ונלקח למחנה המעצר, "רפיח".

בתקופת טרום המדינה התגייס להגנה ושירת בגדוד הראשון של חי"ש בתל-אביב, שלימים נהפך לגדוד 54 של חטיבת גבעתי. במהלך מלחמת העצמאות לחם בקרבות רבים ונפצע פעמיים.

לאחר המלחמה השלים את לימודיו התיכוניים, למד באוניברסיטת בר אילן וקיבל דיפלומה בשלטון מקומי ותואר B.A במדעי המדינה ובהיסטוריה ישראלית.

בשנותיה הראשונות של המדינה, בבוא גלי העלייה הגדולים, שימש קריין ומגיש במדור לעולי תימן ב-"קול ישראל".

ד"ר אריה לבנון

אריה לבנון גם הלחין מוסיקה לתכניות טלוויזיה רבות כגון "אות אות אות", "משחקצב", "הספינה המזמרת", ו-"חצר הפלפלים".

כתב יצירות מקוריות לתזמורות סימפוניות, קאמריות ולהרכבים קוליים, אשר נוגנו בישראל, בארה"ב, באירופה ובמדינות אמריקה הלטינית.

אריה לבנון הוא מנצח קבוע באופרה הישראלית ומנצח אורח בתזמורת הסימפונית ירושלים, התזמורת הקאמרית הישראלית והתזמורת הסימפונית, חיפה.

תרומתו לחיי המוסיקה בישראל באה לידי ביטוי גם בעשייה הציבורית הענפה:

- שימש מחנך לתלמידים בבתי ספר בדרום העיר וקירב אותם אל המוסיקה הישראלית.
- כיהן בתור מרצה במדרשה למוסיקה במכללת לוינסקי וקידם את מוסיקאי העתיד שלנו.
- סייע בקליטת עולים מוסיקאים וכיהן בתפקידים ציבוריים כגון מזכיר איגוד המוסיקאים בישראל, חבר הנהלת אקוים וחבר הוועדה לקליטת אמנים עולים.

המלחין, המעבד והמנצח אריה לבנון, משמש אחד מבכירי היוצרים במוסיקה הישראלית.

אריה לבנון נולד ב-1932 ברומניה, עלה ארצה ב-1951, ומאז הוא פועל ויוצר בתל-אביב-יפו.

למד באקדמיה למוסיקה של תל-אביב. שירת בצה"ל בתפקיד מנהל המוסיקה של להקות צבאיות. בתקופה הזאת החל להלחין וזכה בפסטיבל הזמר הראשון בשירו "ערב בא".

קטנה היריעה מלהכיל את יצירתו האדירה של אריה לבנון:

הוא הלחין אין-ספור שירים המשמשים פסקול לחיינו ובהם "ליפא העגלון", "זמר שלוש התשובות", "מה עושות האיילות", "פרדה על החוף", "שיר הדייג", "שלכת" ו-"את, אני והרוח".

בתור מעבד ומנהל מוסיקה פעל בכמה מן הצמתים החשובים בתולדות התרבות הפופולרית בישראל: היה מנהל מוסיקה בהרכבים אגדתיים כגון הגשש החיוור, בצל ירוק, הדודאים ולהקת הנחל, ועבד רבות עם המלחין סשה ארגוב.

בתאטרון הלחין מוסיקה להצגות קלאסיות דוגמת "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" ו-"כנר על הגג", ובקולנוע - לסרט "איי לייק מייק".

מאיר מוזס

ב-2003 נבחר למועצת עיריית תל-אביב-יפו מטעם סיעת כוח לגמלאים. בתקופת חברותו במועצה היה יושב ראש הוועדה הסטטוטורית וחבר דירקטוריון החברה לפיתוח תל-אביב-יפו. היה חבר הוועדה לסמים מסוכנים, הוועדה לשיקום אסירים, הוועדה לתכנון ערים, ועדת מכרזים, ועדת הכספים, ועדת הנצחה, ועדת הביקורת וועדת הספורט הלאומי.

מאיר מוזס מכהן ארבע קדנציות בתור יושב ראש ארגון הגמלאים הראשי של בזק, ופועל להגנה על זכויות הגמלאים.

הקים שישה עשר סניפים לרווחת גמלאי בזק. תומך בעובדים לשעבר של בזק, מגן על זכויותיהם ומארגן להנאתם חוגים, טיולים ונופשונים.

מאיר מוזס זכה בכ-100 פרסים ותעודות הוקרה בעבור פעילותו ההתנדבותית, ובהם אות הנשיא למתנדב, פרס נמיר, פרס יקיר ההסתדרות ואות הפיתוח החברתי.

מאיר מוזס, גיבור ישראל ולוחם צדק, נולד בשכונת נווה צדק ב-1932.

בהיותו בן 16, התנדב לשרת באצ"ל. לאחר שהתגייס לצה"ל, הצטרף לסיירת מטכ"ל, ועד שחרורו, בגיל 60, השתתף בכמה וכמה מבצעים סודיים. לאורך עשרות שנים מאיר מוזס מתנדב, תורם לקהילה, לחברה ולמדינה.

מאיר מוזס עבד 49 שנים בחברת בזק. בתקופת עבודתו בתור מנהל אזור רמלה-לוד בבזק, יזם פרויקט חדשני של שיקום אסירים, ושילב אותם בפרויקטים שונים של בזק.

ארבע עשרה שנים היה שותף בשיקומם של 2,500 נערות ונערים ושל כ-500 אסירים, ובהם עשרות השתלבו בעבודה קבועה בבזק.

עו"ד שמעון מזרחי

ב-1969 קיבל עליו בהתנדבות את תפקיד ניהול מועדון הכדורסל, "מכבי תל-אביב". המועדון, שהיה נתון לקשיים כלכליים, הפך תחת ניהולו לשם דבר בכדורסל האירופי. תחת שרביטו, קטף מועדון הכדורסל, "מכבי תל-אביב" עשרות אליפויות, כמה וכמה גביעי מדינה וחמישה תארים אירופיים.

מועדון הכדורסל, "מכבי תל-אביב", משמש שגריר נאמן לעיר תל-אביב-יפו ומעודד דורות של ילדים לשאוף למצוינות.

שמעון מזרחי יצר קשרים רבים בכדורסל האירופי, דבר שהקנה לו מעמד מיוחד של אחד האנשים המשפיעים ביותר בענף. בזכות הקשרים האלה הוא מצליח לשמור שמעמדה של ישראל בזירת הספורט הבין-לאומי לא ייפגע, גם בתקופות של אירועים ביטחוניים.

שמעון מזרחי נבחר על ידי המגזין האמריקני היוקרתי TIME לאחד מחמישים מנהלי הספורט הטובים בעולם.

השיא משואה ביום העצמאות התשס"ד וזכה בפרס ישראל לספורט ב-2011.

שמעון מזרחי, אשר נולד ב-1939 בתל-אביב, נקרא על שם סבו, שמעון, מראשוני שכונת נווה צדק. אביו היה ספורטאי מצטיין בקבוצות הטניס והכדורגל של "מכבי תל-אביב", כך שכבר מגיל צעיר נדבק שמעון מזרחי בחידק האהדה לקבוצות הכדורגל והכדורסל של המועדון.

בצבא שירת בתור חוקר מצ"ח והוא משרת עד היום במשטרה הצבאית ומשמש קצין מילואים בדרגת אלוף משנה.

שמעון מזרחי סייע בהזדמנויות שונות לשירות הביטחון הכללי, בחקירת חשודים בעברות על ביטחון המדינה. היה אחד הממונים על פיצוח פרשת הרצח של יצחק קברטץ, רכז הביטחון של קיבוץ מנרה, ושווד הנשקיה של הקיבוץ, וכן מילא תפקיד מפתח בחקירת מבצע הפשעים הללו, ז'אן אלרו.

סיים לימודי משפטים באוניברסיטת תל-אביב ונחשב לאחד מעורכי הדין החשובים והמוערכים בישראל.

שימש 12 שנה איש קשר, בהתנדבות, בין מערכת הביטחון ובין משפחת החייל הנעדר, גיא חבר.

רבקה מיכאלי

הייתה עורכת ושדרנית רדיו עשרות שנים. השתתפה בתכניות טלוויזיה רבות כגון "סוף השבוע", "ניקוי ראש" ו-"בנות הזהב", והנחתה את פסטיבל הזמר המזרחי. כמו כן היא הנחתה תשע שנים את התכנית המצליחה, "סיבה למסיבה", שהפכה למזוהה אֶתָה.

הופיעה בסרטי קולנוע מצליחים ואיכותיים דוגמת "תעלת בלאומילך", "מלך ליום אחד", ו-"חסד מופלא".

רבקה מיכאלי זכתה בפרסים רבים: פרס כינור דוד, פרס שלום עליכם, פרס הרדיו האזורי, פרס מסך הזהב, פרס אופיר לשחקנית המשנה על תפקידה בסרט "מוכרחים להיות שמח", פרס האקדמיה לטלוויזיה על מפעל חיים ופרס מפעל חיים על תרומתה לרדיו.

במלאות לה שבעים, נערך לכבודה מופע מחווה מרגש בתאטרון הקאמרי, בהשתתפות מיטב השחקנים, הזמרים והבדרנים.

היא גרמה לדורות של ישראלים לצחוק, לבכות וגם להתרגש. רבקה מיכאלי, מנחת טלוויזיה, שדרנית, קומיקאית ושחקנית, נולדה בירושלים ב-1938.

בגיל 11 החלה לשדר ברדיו, בתכניות הילדים של קול ישראל. את שירותה הצבאי עשתה בגלי צה"ל ביפו ומאז היא תל-אביבית בכל רמ"ח איבריה. בעת שירותה בצבא, למדה דרמה אצל אחת המורות הגדולות למשחק, פאני לוביץ' ז"ל, אשר העמידה דורות של שחקנים.

בשנות ה-60 גילה אותה יוסי בנאי והעלה אֶתָה את תכנית הבידור "ילדות קשה".

רבקה מיכאלי כיכבה בעשרות הצגות ובמופעי בידור ובהם: "נישואין נוסח גירושין", "אדם הוא אדם", "זוג מהשמים", "אישה בעל בית" ו"נתניה", "תרה", "עד מאה ועשרים", ו-"יורדים על השבוע". בימים האלה היא מופיעה בשתי הצגות במקביל בתאטרון הקאמרי: "משפחה חמה", מאת ענת גוב ובבימויה של עדנה מזי"א, וב-"אורזי מזוודות", מאת חנוך לוין ובבימויו של אודי בן משה.

הרב שמעון פרנקל

- פרסם עשרות מאמרים תורניים.
 - פרסם סדרת מאמרים בנושאי כלכלה והלכה, אשר נלמדים בפקולטות לכלכלה ולמשפטים באוניברסיטה.
 - ערך מאות חופות לזוגות ממגזרים שונים ובתוך כך הקפיד על מפגש אישי ולבבי עם בני הזוג לפני החתונה.
 - ליווה נערים רבים לשמחת הבר מצווה.
 - יושב ראש אגודת "אהבת חסד" העוסקת בגמילות חסדים ובפעילות תרבותית בלב תל-אביב.
 - מבקר בשבתות ובימי חג בבתי כנסת שונים וממשיך להעביר דברי תורה עד היום.
- הרב פרנקל ורעייתו גידלו חמישה ילדים לתפארת - כולם שירתו ביחידות קרביות והתנדבו למילואים לאורך עשרות שנים.
- במשך השנים חרט על דגלו את תחום קירוב הלבבות בין כל העדות והמגזרים ופעל בהתמדה לגשר ולא לבדל, לקרב ולא להרחיק.

הרב שמעון פרנקל, נולד ב-1936 בתל אביב, ומתגורר בה כל חייו. אביו היה הרב יצחק ידידיה פרנקל, הרב הראשי לתל-אביב.

הרב שמעון פרנקל שירת ברבנות הצבאית ובמסגרתה העביר שיעורים בכל רחבי הארץ, עד שחרורו משירות המילואים בגיל 55.

בתום שירותו הסדיר החל לעבוד בבנק לאומי וכיהן 40 שנה במגוון תפקידים בבנק.

שמעון פרנקל הוסמך לרבנות בהיותו בן 25. בתקופת עבודתו בבנק, ועשרות שנים עשה למען הציבור בהתנדבות:

- העביר שיעורי תורה בבימות שונות ולקהל מגוון כגון ניצולי שואה וקשישים.
- שירת בתור רב בבתי כנסת שונים ובלב העיר ובדרומה
- שימש שופט ונשיא בית הדין העליון של הסתדרות העובדים הלאומית.
- פעל לחיזוק תושבי העיר במלחמת המפרץ.

תשל"ו-1976

ברוך אגדתי, ברוך בן-יהודה פאולה ברט, נחום גוטמן, יהודית הררי, יעקב וינשל, אברהם זברסקי, בן-ציון חומסקי, מרדכי פנחס חסון, כתריאל פישל טכורש, צבי לבון, שאול ליון, מיכאל לנדאו, מנשה מני, אליעזר פרי, אורי קיסרי, אברהם שמואל רקנטי

תש"ם-1980

אריה אלחנני, יוסף אפרת, יהודה ארליך, חיים בדיחי, אלוף (מיל) מיכאל בן-גל, יצחק רחמים בן-יורם, אהרון בקר, חמדה גלעדי, דב דונר, הלל כהן, פריץ לוינזון, אליעזר מטלון, יוליוס סלפטר, יחיא זכריה עמרני, צבי קלמנטינובסקי, פרופי ארוין רבאו, שושנה רסקין

תשל"ז-1977

משה אונגרפלד, משה ארם, יעקב בן-סירה, יצחק בן-רובי, ברוך גילאון, חיים גלובינסקי, ברוך וינשטיין, יוסף זריצקי, טוב חבשוש, יעקב לסלוי, יוסף מאירפלד, שמואל מירקין, יהודה נדיבי, שמעון סאמט, יהויכין סטוציבסקי, מרדכי שלום, יוסף פרידמן, שלמה פרלשטיין, אולה קזנצ'י, לוי קיפניס, רפאל קלציקין, חיים רזילי, ציונה תגר

תשמ"א-1981

ד"ר אפרים אילן, יצחק אפל, אהרון אשמן, שמואל ברקאי, חיים דינאלי, יוסף חלד, גבריאל טלפיר, יוסף יקותיאלי, יהושע לוי, ד"ר אפרים סיני, אנדה עמיר, ד"ר מאיר קהאן, זכריה רצאבי, יחזקאל שטרייכמן, זלמן שחור

תשל"ח-1978

האדמו"ר ממודוויץ, בנימין אפרתי, אברהם ברוידס, משה גולדשטיין, יוסף וולקר, פנחס טובין, אריה לובין, יהושע מאירי, שרגא נצר, יעקב פבזנר, אירמה פולאק, נפתלי פיינגולד, שלום קדמון, שלמה רביץ, צבי שוחט, זאב שנקר

תשמ"ב-1982

מרים בן-פורת, משה גרשונוביץ מרסל ינקו, ישראל כהן, מיכאל נאמן, יצחק פישלר, פרופי ארנסט פרוידנטל, משה ציפר, אהרון רובינשטיין, שמואל רודנסקי, אברהם-חיים שומלה, זאב ו' שליצר

תשל"ט-1979

אורי אלפרט, ראובן בן-דוד, מרים ברנשטיין-כהן, אפרים דקל, מאיר הרטמן, מרדכי ויניצקי, מקס זליגמן, נסים כהן, משה לוי נחום, טובה סנהדראי-גולדרייך, ברכה פלאי, מרדכי (מקס) קנת, משה רוזנברג, חיקל רמות

תשמ"ג-1983

בנימין אונגר, מיכאל אסף, יהודה גבאי, יצחק כץ, בתיה ליזנסקי, אליעזר סרוקה, גיורגי עזאר, יעקב פרנק, שמשון קפלן, הרב יעקב רוזנטל, ד"ר דוד רוזן-צבי (רוזנצוויג), אנשל רייס, אריה שרון, יוסף רצון שרעבי

תשמ"ו-1986

אליעזר אזולאי, ד"ר יעקב באר, מאיר ברוך, אברהם צבי ברנוביץ, צבי ברנשטיין, זאב ויינר, משה וילנסקי, אלברט ורסנו, ליפשה זמסון-סגל, נתנאל מטלון, דבורה נצר, יצחק שבטיאל, אברהם שנר, דב שפירא

תשמ"ד-1984

הרב י.מ. אברמוביץ, השופט יצחק אורן, עו"ד י.א. אלראי, יהודא לייב בייטל, עזריאל ברושי, משה חורגל, חיים ינקלביץ, נחום יעקבי (קולקר), סעדיה כובשי, צבי לוי, פרופ' היינריך מנדלסון, רחל מרכוס-אלתרמן, ירושלים סגל, ד"ר רות רופין-פלד

תשמ"ז-1987

אלכסנדר (סשה) ארגוב, חיים אשר, שמעון גרידי, ישעיהו (שייקה) דן, חיים חגואל, אורי טפליץ, זלמן ירושלמי, לאה עדיני, שמעון פינס, אברהם פרידמן, יצחק קור, אסתר רוזלר, מרדכי שפייזמן, הדסה שרמן-פריאל וחסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: רובין דימיטרוב, הלנה כורזים, יוספה לוסביצקי, רות לינדר, מריה רולירד, ידיגה שיינבאום

תשמ"ה-1985

מיה ארבטובה, ד"ר אריה ארזי, רבקה אה בורשטיין-ארבר, חיים בר-אבא, אהרון (אהרונצייק) בר-אל, לאה גיחון-מרגלית, ישראל דננברג, פרופ' אריה הראל, יעקב זליבנסקי, אריה פילץ, סעדיה-יפת שרעבי, אריה תורגימן

תשמ"ח-1988

יהודה אונגר, יהודה גוטהלף, יעקב הגלר, דוד טהורי, אלכסנדר יהלומי, בן-ציון כהן, הרב ד"ר שמואל זנוויל כהנא, צבי סגל, אריה סריג, יוסף פפירניקוב, ד"ר יהושע רוטנשטרייך, שרה לוי-תנאי וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: ספירו דנקוב, מרים (מרמה) טננבאום, מיכאל מיכאלוב

תשמ"ט-1989

פרופ' שמואל אביצור, אליהו אברהם אוחנה, פרץ אוניקובסקי, גרדה אוקס, יעקב גולדין, דוד יוטן, יהודה (זיק) יעקובי, אידוב כהן, משולם לוינשטיין, לילי מנחם, צילה עמידרוד, יוסף עצטה, שרגא קנטור, צבי נר, פינחס שינמן, שלמה יעקב שלוש, שולמית תילאיוף וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: מודסטה ברנק, ורני צבגרמן-מונש, סטפן רצינסקי

תש"ן-1990

אלוף (מיל) צבי איילון, יחיאל אליאש, דוד אלמוג, ד"ר ישראל חיים בילצקי, לולה בר-אבנר, גינה ברגר, שלמה גיטליץ, דוד גלעדי, אהרן חייכמן, דן טנאי, רבקה נתנאל, אינג' דוד שטרן, יוסף דוד שרעבי

תשנ"א-1991

יריב אזרחי, צבי אלדובי, ד"ר יקותיאל צבי זהבי, יצחק טרובוביץ, יוסף יודסין, ציטה לינקר, ישראל למדן, רפאל מושיוב, יצחק קדמן, חינה רוזובסקה-קמינר, פרופ' יהודה רצהבי, משה שטיין

תשנ"ב-1992

אהרון אנקורי, אלוף (מיל) אפרים בן-ארצי, משה ברנשטיין, רעיה יגלום, אבות ישורון, יהושע כצמן, ד"ר משה לנדא, יוסף עודד, דוד עזרא, שרה עזרוני, גבריאל צפרוני, ד"ר יעקב אליעזר (אלי) תבין

תשנ"ג-1993

זאב פ. אסטרייכר, בצלאל בליי, ד"ר חיים מנחם בסוק, קריאל גרדוש (דוש), אריה (לוגיה) דבורין, שרה דורון, יהודה יהודאי, ד"ר כרמי יוגב, אלוף (מיל) משה כרמל, חנן מאירי, עמנואל עמירן-פוגצ'צב, הדסה קלצ'קין, אסתר רובין, עמיהוד תבור וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: מלדן איבנוב

תשנ"ד-1994

יצחק אפלבוים, ישראל ארליך, ישעיהו (שייקה) ארמוני, יצחק ארצי, משה בן-זאב, יוסף גבעול, שושנה דמארי, ד"ר משה הוך, יעקב ונה, פרופ' בן-ציון ורבין, מנחם ידיד, עו"ד מאיר לם, ישראל סחרוב, שלמה סלע, גאולה רבינוביץ

תשנ"ה-1995

יצחק אבינועם (יגנס), אברהם אפל, יהודה אפשטיין, נחמיה ברוש, פרופ' אנדרה דה-פריס, שמשון חלפי, יוסף מ'נס, צבי נתנוז, אברהם סגל, הרב יוסף צובירי, יהושע רוזין, סוניה שץ וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: ולדס דרופס

תשנ"ו-1996

השופט (בדימוס) ד"ר משה בייסקי, אלי"מ יצחק גרציאני, אסתר הרליץ, עו"ד משה לויט, אליהו ספקטור, תא"ל (מיל) יצחק פונדק, ידידיה פילובסקי, ד"ר מרדכי צצ'יק, יחיאל קדישאי, רויח אבשלום רצאבי, שמואל רקנטי, משה שניצר, יוסף תמיר

תשנ"ז-1997

רפאל אלידיו, נחום בוכמן, משה (גירי) בית הלוי, שלמה (זיגי) גרוס, שושנה דואר, שמחה בונים זינגר, דוד ירושלמי, ד"ר שלמה לב-עמי, השופט (בדימוס) דב לוי, ישראל ליבאי, קלדה מעיין, אשר רוזנבוים, שלום יפת שרעבי

תשנ"ח-1998

הרב יהודה אנסכבר, צבי ארצי, מישא אשרוב, שמואל בונים, דב בן-מאיר, פרופ' דניאל ברונר, פרופ' הלל ברזל, רצון הלוי, עמנואל הלל, לוקה וקס, חנה זמר, גילי טורנברג, עדה טל, שלמה טנאי, בן-ציון יהודאי, חיים כהן, לולה לוקסמבורג, אייבי נתן, גד סולמי, אוה סורביץ, שמואל (סמו) פדרמן, רבקה רבינוביץ, דוד רימון, ד"ר יוכבד ריעאני

תשנ"ט-1999

תמר אריאל, אשר בן-נתן, ישראל בקר, יגאל גריפל, יוסף דחוח-הלוי, ברוך וינר, ברנרד (דב) חוסט, יפה ירקוני, הרב גבריאל מורגנשטרן, אריה נייברג, שאול סוסליק, אברהם פרסלר, אריה צוקר, אהרון רבינוביץ, פרופ' יעקב רותם

תש"ס-2000

שמעון אביזמר, דבורה אליאב, עמישלוס גילוף, אליעזר ויצמן, פנינה זלצמן, משה זנבר, יעקוב-גירגי חנניה, אלכסנדר מנדל, רמה סמסונוב, נפתלי פדר, יהודה פוקס, פרופ' חיים הלל פריד, אליעזר קלונסקי, יצחק קצור, שרה שפירא

תשס"א-2001

שלמה אבוטבול, משה אישון, יוסף ברזלי, רות דיין, אברהם דשא (פשנל), פרופ' צבי יעבץ, יוסף לוטנברג, אפרים ליפשיץ, עו"ד אהרון מלצר, מרים עקביא, רחל רעני, פרופ' מכס שטרייפלר, שרה שטרן, דוד שיף, אידנה דרגיציביץ, חסידת אומות העולם

תשס"ב-2002

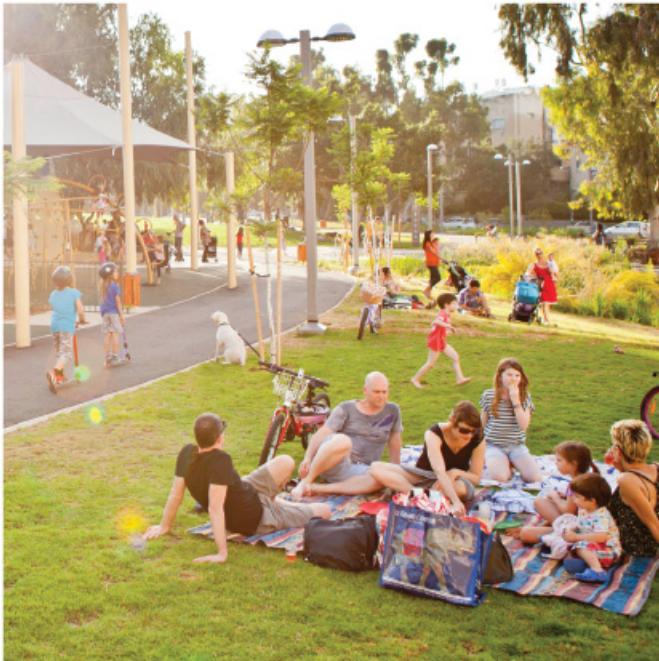
מרים (מדי) בן-שם, שלמה בר-שביט, צפורה ברנר, הרב אפרים גוטמן, חיים טסה, אורה טרי, השופט בדימוס בנימין כהן, חנה לאור, אברהם מורחיים, ישראל פז, יצחק פנאי, נעמי שדמי, מיכה שמבן, בני שמר

תשס"ג-2003

יהודה בילו, יצחק בן-בשט, פרופ' יחזקאל בראון, הרבנית צפיה גורן, אלוף (מיל') ד"ר מרדכי (מוטי) הוד, חנה (ניוטה) הלפרין, יהודית הנדל, ד"ר אלכסנדר ויסלפיש, ברוך יפת-שרעבי, עבד אלקאדר כבוב, נתן כוגן, ידידה להב, נחמה לויטן, אליעזר צור, פרופ' ברכה רמות

תשס"ד-2004

פרופ' צבי אבני, יעקב אהרוני, בלה ברעם-לוטן, תהילה גילוף, פרופ' ישראל הימן, ד"ר אשר הלפרין, ברוך טרקטין, נחמה ליפשיץ, מיכל מודעי, קלמן מינץ, דוד צבי, שמואל צמח, יצחק שניאור

תשס"ה-2005

ד"ר דב אלרובי, ד"ר הרב יצחק אלפסי, דוד בר-משה, יפה הרצפלד, שבת טבת, רחל טליתמן-סנובסקי, גד יעקבי, ברכה לביא, חיים צ.ליפקין, שולמית לפיד, עמוס מנור, שמואל עצמון-וירצור, שמואל פירסטנברג (פיסקה), גרשון צפור, וחסידת אומות העולם תושבת תל-אביב-יפו: זופיה אבני

תשס"ט-2009

נווזה אבולעפיה, יעקב (יאני) אפשטיין, דליה בדש-שץ, פרופ' רות בן-ישראל, פנחס ברויאר, שרית גרינברג, ראובן ויטלה, ע"ד מרדכי וירשובסקי, חזנה יעקב, זיוה להט, הרב משה מאיר, מרים (מיקי) מזר, עליזה עופר, דבורה קידר (הלטר), אלימלך רם, אברהם (בייגה) שוחט, דב שילנסקי

תשס"ו-2006

פנחס אדלר, שולה ברקן, עמיקם גורביץ, שרגא גפני, שרה (שריקה) הרמליון, מרים זהר גלבלום, ורדה זקהיים, הרב יצחק יעקב טוויל, דב לאוטמן, לוי יצחק הירושלמי, נעמי סגל, מאיר קמחי, שמואל שי, אליהו שפיידר

תש"ע-2010

דוד אדמון, יצחק אלרון, יוסף בר נתן, פרופ' נורית גוברין, יוסי גרבר, משה דולגין, לוטפי בוטרוס זריק, שלי חשן, שולמית לסקוב, חנה מלמד, שמואל סמואל, אסתר עילם, דן פתיר, שלמה שבא (שורץ), שלמה שחיבר

תשע"א-2011

תמר אבידן, שאול ביבר, טובה בן-דב, יהודית בנד, אברהם זאב גרינברג, דן דרין, שאול זינג, פרופ' אפרים טורגובניק, הרב מרדכי יצהרי, אברהם כספי, דוד מנצור, פרופ' שלמה משיח, מרים נוביק בבל, ברוך ניסקה, ע"ד רות סלפטר

תשס"ז-2007

יהודה אפרוני, מרדכי אשד, חנה (גוטמן) בן דוד, יהושע [ישיע"ע] גלזר, עוזיאלה (בוכמן) היימן, חיים חפר, הרב יצחק כהן, צביה כהן, שולה ליגוס, ברונו לנדסברג, שלמה מדמון, פרופ' אמנון רובינשטיין, נחום רז, ד"ר עדינה תמיר

תשע"ב-2012

יעקב אגמון, שלמה אליהו, ליילי לאה אלשטיין, חיה יוסף, יוסף יוסף, רנה ירושלמי, מאיר ישראלי, לאה כהן-מוצרי, פרופ' ששון סומך, לאה פוליבוי, חיים רפאל, עודד תאומי

תשס"ח-2008

ד"ר ורה אדלר-שי, מוריץ (פי-סי) אושרוביץ, צבי אל-פלג, נחמה בר-כוכבא (בריל), דינה ברניקר, יוסף דוריאל, מאיר זהבי, אהובה טלמור, אורי לוי, שלמה נקדימון, יורם קניוק, ישראל שטראוס, אדית תאומים

תשע"ג-2013

חיים אדלר, פרופ' אדרי' דן איתן, יעקב (יענקליה) בודו, אהרון בוצר, פרופ' רבקה ברקאי גולן, אלי יהב, אהרון מגד, דינה ערקבי, שרה פרנקל, שושנה רון אהרונוב, רפי שאולי, ד"ר מאיר ששון

